II

(Πράξεις, γιά τήν ἰσχύ τῶν ὁποίων δέν ἀπαιτεῖται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1982

γιά τό ἐφαρμοζόμενο καθεστώς στούς τομεῖς τῶν ἐξαγωγικῶν ἐγγυήσεων καί χρηματοδοτήσεων ὁρισμένων ὑπεργολαβιῶν προερχομένων ἀπό ἄλλα Κράτη μέλη ἤ κράτη μή μέλη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

(82/854/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη γιά τήν ἵδρυση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας, καί ἰδίως τό ἄρθρο 113,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας ὅτι ἡ αὐξανόμενη ἀλληλοεξάρτηση τῶν οἰκονομιῶν τῶν τελειοποίηση Κρατῶν μελῶν καθιστᾶ ἀναγκαία τήν ἐνίσχυση τῆς συνεργασίας καί τήν τελοιοποίηση τῶν κοινῶν λύσεων στά ἰδιαίτερα προβλήματα πού προκύπτουν, στόν τομέα τῶν ὑπεργολαβιῶν, ἀπό τίς ἐξαγωγικές ἐγγυήσεις καί τίς χρηματοδοτήσεις,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ ἰσχύοντος καθεστῶτος, σέ κάθε Κράτος μέλος, γιά τήν αὐτόματη ἐνσωμάτωση στήν κάλυψη πού μπορεῖ νά δοθεῖ γιά λογαριασμό ἤ μέ τήν ἐνίσχυση τοῦ κράτους στόν κύριο συμβαλλόμενο, τῶν ὑπεργολαβιῶν πού προέρχονται ἀπό ἄλλα Κράτη μέλη ἤ χῶρες μή μέλη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, καθώς καί γιά τή χρηματοδότηση τῶν ἐν λόγω ὑπεργολαβιῶν, καθορίζονται ἀπό τίς διατάξεις πού ἀναφέρονται στό παράρτημα τῆς παρούσας ἀπόφασης.

Ἄρθρο 2

Πάντως, οἱ διατάξεις τοῦ τμήματος IV δέν ἐφαρμόζονται γιά τίς ὑπεργολαβίες πού ἀφοροῦν ἐξαγωγικές ἐργασίες βάσει πιστώσεων πού περιέχουν χρηματοδοτική παρέμβαση Κράτους μέλους μέ ὁποιαδήποτε μορφή.

Ἄρθρο 3

'Η ἀπόφαση 70/552/ΕΟΚ [1] καταργεῖται.

'Η παρούσα ἀπόφαση ἐφαρμόζεται ἀπό 1ης 'Ιανουαρίου 1983.

Ἄρθρο 4

'Η παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 10 Δεκεμβρίου 1982.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

G. FENGER MØLLER

---

[1] ΕΕ ἀριθ. L 284 τῆς 30. 12. 1970, σ. 59.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΜΗΜΑ I

Ὁρισμός τῆς ὑπεργολαβίας

Ὡς ὑπεργολαβία θεωρεῖται ἡ κατάσταση πού προκύπτει ἀπό σύμβαση πού συνάπτει ἐπιχείρηση, καλουμένη «κύριος συμβαλλόμενος», μέ ἐπιχείρηση, καλουμένη «ὑπεργολάβος», δυνάμει τῆς ὁποίας συμφωνεῖται ὅτι, γιά τήν ἐκτέλεση ἄλλης σύμβασης πού συνάπτεται μεταξύ τοῦ κύριου συμβαλλομένου καί τρίτης ἐπιχείρησης, καλουμένης «ἀγοραστής», ὁ ὑπεργολάβος πρέπει νά παραδώσει ἀγαθά ἤ νά ἐκτελέσει ὑπηρεσίες πού ὁ κύριος συμβαλλόμενος πρέπει νά ἐνσωματώσει ἤ νά χρησιμοποιήσει στήν παράδοση τοῦ συνόλου ἤ τῶν συνόλων, τά ὁποῖα τοῦ παραγγέλθηκαν ἀπό τόν ἀγοραστή. Ἐννοεῖται ὅτι:

α) *ἀπό νομική ἄποψη,*

ὁ ὑπεργολάβος δέν συνυπογράφει τή σύμβαση πού συνάπτεται μεταξύ τοῦ κύριου συμβαλλομένου καί τοῦ ἀγοραστῆ,

καί

ὁ κύριος συμβαλλόμενος παραμένει μόνος ὑπεύθυνος γιά τήν ἐκτέλεση τῆς σύμβασης ἔναντι τοῦ ἀγοραστῆ καί φέρει τό σύνολο τῶν κινδύνων πού εἶναι δυνατόν νά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο ἐγγύησης ἔναντι τοῦ τελευταίου·

β) *ἀπό τεχνική καί οἰκονομική ἄποψη,*

οἱ παραδόσεις τοῦ ὑπεργολάβου ἀφοροῦν προϊόντα (ἐκτός πρώτων ὑλῶν καί ἡμιετοίμων προϊόντων) ἤ/καί παροχές ὑπηρεσιῶν πού συνιστοῦν γιά τόν ἀγοραστή, ἀπό τεχνική καί οἰκονομική ἄποψη, ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τῶν παροχῶν πού πραγματοποιήθηκαν ἀπό τόν κύριο συμβαλλόμενο.

ΤΜΗΜΑ II

Ὑποχρέωση αὐτόματης ἐνσωμάτωσης στήν κάλυψη

1. Οἱ ὑπεργολαβίες πού προέρχονται ἀποκλειστικά ἀπό ἕνα ἤ περισσότερα Κράτη μέλη ἐνσωματώνονται αὐτόματα στήν κάλυψη πού μπορεῖ νά δοθεῖ στόν κύριο συμβαλλόμενο, ὅταν τό σύνολο τῶν ὑπεργολαβιῶν εἶναι ἴσο ἤ μικρότερο:

— τοῦ 40 % γιά τίς συμβάσεις ποσοῦ κατωτέρου τῶν 7 500 000 ECU,

— τῶν 3 ἑκατομμυρίων ECU γιά τίς συμβάσεις ποσοῦ μεταξύ 7 500 000 καί 10 ἑκατομμυρίων ECU,

— τοῦ 30 % γιά τίς συμβάσεις ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν 10 ἑκατομμυρίων ECU.

Στήν περίπτωση ὅμως πού ὁ ἀσφαλιστής τῆς πίστωσης τοῦ κύριου συμβαλλομένου δέν εἶναι σέ θέση, λόγω τῆς ἰδιαίτερης σοβαρότητας τοῦ σχετικοῦ κινδύνου, νά ἀναλάβει τήν κάλυψη τοῦ συνόλου τῶν ἐργασιῶν, διεξάγεται διαβούλευση μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανισμῶν ἀσφάλισης πιστώσεων, προκειμένου νά ἐπιλυθεῖ τό πρόβλημα μέ συνασφάλιση ἤ, ἐάν εἶναι δυνατόν, ἀντασφάλιση.

2. Γιά τίς ἐξαγωγικές συμβάσεις, στίς ὁποῖες οἱ ὑπεργολαβίες πού προέρχονται ἀπό Κράτη μέλη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων συνδέονται μέ ὑπεργολαβίες προερχόμενεςς ἀπό κράτη μή μέλη, οἱ ὑπεργολαβίες πού προέρχονται ἀπό Κράτη μέλη ἐνσωματώνονται αὐτόματα, ἐφόσον τό σύνολο τῶν ὑπεργολαβιῶν, ἀπό ὅπου καί ἄν προέρχονται, δέν ὑπερβαίνει ἀντίστοιχα τά καθορισμένα ποσοστά καί ἀνώτατα ὅρια τῆς παραγράφου 1, σέ συνάρτηση μέ τό ὕψος τῆς σύμβασης.

3. Ἡ κάλυψη θά χορηγεῖται στόν κύριο συμβαλλόμενο ὑπό τούς αὐτούς ὅρους, εἴτε προσφεύγει σέ ἐθνικές ὑπεργολαβίες εἴτε σέ ὑπεργολαβίες προερχόμενες ἀπό ἄλλα Κράτη μέλη.

ΤΜΗΜΑ III

Χρηματοδότηση τῶν ἐνσωματωμένων ὑπεργολαβιῶν

Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συνήθων κριτηρίων στά τραπεζικά θέματα, στίς ἐξαγωγικές συμβάσεις πού περιλαμβάνουν ὑπεργολαβίες, οἱ ὁποῖες ἐνσωματώθηκαν σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ τμήματος II, παρέχεται, ἀπό χρηματοδοτική ἄποψη, ἴση μεταχείριση μέ τίς ἐξαγωγικές συμβάσεις πού περιλαμβάνουν ἀποκλειστικά τήν παράδοση ἐθνικῶν προϊόντων.

ΤΜΗΜΑ IV

Ἀμοιβαία ἐνημέρωση

1. Ὅσον ἀφορᾶ τίς κατ' ἰδίαν συμβάσεις, γίνεται ἐκ τῶν ὑστέρων ἐνημέρωση στά πλαίσια τῆς ὁμάδας συντονισμοῦ τῆς πολιτικῆς τῆς ἀσφάλισης πιστώσεων, τῶν ἐγγυήσεων καί χρηματοδοτικῶν πιστώσεων, ὅταν οἱ ὑπεργολαβίες πού προέρχονται ἀπό κράτη μή μέλη ὑπερβαίνουν ποσοστό 30 % καί, σέ περίπτωση περισοτέρων ὑπεργολαβιῶν διαφόρου προελεύσεως (ἀπό Κράτη μέλη καί κράτη μή μέλη), ὅταν τό συνολικό τους ὕψος ὑπερβαίνει τό ἴδιο ποσοστό.

Πάντως, ἡ ἐνημέρωση γίνεται μόνο γιά τίς κατ' ἰδίαν συμβάσεις ὕψους, ἄνω τῶν 500 000 ECU, τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια πίστωσης ὑπερβαίνει τά τρία χρόνια.

Διευκρινίζεται ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ὅτι:

— τέτοιες ἀτομικές συμβάσεις πρέπει νά θεωροῦνται ὅτι ἐνέχουν ἐξαιρετικό χαρακτήρα·

— εἶναι δυνατόν νά γίνεται κάθε στιγμή, στά πλαίσια τῆς ὁμάδας συντονισμοῦ, ἐξέταση τῶν δυσχερειῶν πού εἶναι δυνατόν νά προκύψουν ἀπό ὁρισμένες ἀτομικές συμβάσεις, πού ἀνακοινώνονται κατά τή διαδικασία τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐνημερώσεως·

— σέ περίπτωση κατά τήν ὁποία ἡ πεῖρα πού ἔχει ἀποκτηθεῖ ἀπό τή διαδικασία τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐνημερώσεως θά καθιστᾶ ἐμφανές ὅτι ἡ τελευταία αὐτή δέν ἐπαρκεῖ, ἡ 'Επιτροπή καί τά Κράτη μέλη ἔχουν τή δυνατότητα νά ζητοῦν τήν ἐξέταση τῶν μεθόδων καί μέσων πού ἐπιτρέπουν νά διορθωθοῦν οἱ ἀνεπάρκειες πού ἔχουν διαπιστωθεῖ.

2. Στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία ἕνα Κράτος μέλος σχεδιάζει τή σύναψη σύμβασης μέ χώρα μή μέλος γιά τήν ἐνημέρωση τῶν ὑπεργολαβιῶν μέ τόν ὅρο τῆς ἀμοιβαιότητας, τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος θά προβαίνει σέ προηγούμενη γνωστοποίηση, ἀκολουθούμενη ἀπό διαβουλεύσεις στά πλαίσια τῆς ὁμάδας συντονισμοῦ τῆς πολιτικῆς τῆς ἀσφάλισης πιστώσεων, ἐγγυήσεων καί χρηματοδοτικῶν πιστώσεων. Τό ἀποδεκτό ποσοστό αὐτόματης ἐνσωμάτωσης σέ τέτοιες συμβάσεις δέν μπορεῖ — ἐκτός ἀντίθετης ἀπόφασης τοῦ Συμβουλίου — νά ὑπερβαίνει τό 30 %, ἀνεξάρτητα ἀπό τό ἄν πρόκειται ἁπλῶς γιά ὑπεργολαβίες τῆς χώρας μή μέλους, μέ τήν ὁποία συνήφθη ἡ σύμβαση καί τό ἄν προστίθενται σέ αὐτό ὑπεργολαβίες ἄλλων χωρῶν.

ΤΜΗΜΑ V

Βάσεις ὑπολογισμοῦ

Τά ποσοστά καί τά ποσά πού προβλέπονται παραπάνω ὑπολογίζονται κατά τούς ἀκόλουθους κανόνες:

— οἱ παρεπόμενες δαπάνες κατά τήν ἐξαγωγή, δηλαδή οἱ δαπάνες μεταφορᾶς καί ἀσφάλισης, περιλαμβάνονται στό ποσό τῆς σύμβασης, ἐπί τοῦ ὁποίου ὑπολογίζονται τά ποσοστά καί τά ποσά αὐτά·

— τά χρηματοδοτικά ἔξοδα δέν περιλαμβάνονται στό ποσό τῆς σύμβασης στό συνολό τους, εἴτε ἔχουν ἐξατομικευθεῖ εἴτε ὄχι·

— τό μή ἐπαναπατριζόμενο τμῆμα τῶν παρεπομένων τῆς παροχῆς ἐπιτοπίων δαπανῶν δέν ἀφαιρεῖται, κατά κανόνα, ἀπό τό ποσό τῆς σύμβασης· ἐννοεῖται πάντως ὅτι, σέ περίπτωση κατά τήν ὁποία τό τμῆμα αὐτό ὑπερβαίνει τό 15 % τοῦ ποσοῦ τῆς σύμβασης, μετά τήν ἀφαίρεση τῶν χρηματοδοτικῶν δαπανῶν, τό ὑπερβάλλον θά ἀφαιρεθεῖ.